

2015-08-28

Ert dnr:
M2015/2144/Ee

Avdelningen för tillväxt och samhällsbyggnad
Andreas Hagnell

Miljö- och energidepartementet
103 33 Stockholm

Översyn av den kommunala energi- och klimatrådgivningen

Sammanfattning

- Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) ser positivt på att Energimyndigheten tar ett större ansvar för att utveckla energi- och klimatrådgivningen och dess stödorganisation.
- SKL avstyrker föreslaget krav på samordning av rådgivningen i mindre kommuner så den omfattar minst 18 000 invånare.
- SKL avstyrker förslagen att stödets omfattning och inriktning mot prioriterade målgrupper ska styras genom Energimyndighetens föreskriftsrätt och utlysningar för något år i taget. Det riskerar att bortse från lokala prioriteringar och möjligheter. Det gör planeringsförutsättningarna ännu osäkrare än i dag. Den mer proportionella fördelningen mot målgrupper skulle drastiskt minska stödet till små kommuner.
- Det är rimligt att ändra stödets inriktning på transporter om rådgivningen erfarenhetsmässigt inte har varit effektiv på området. Reglerna bör dock inte formuleras så att sådana insatser helt utesluts.

Synpunkter

Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) ser positivt på energi- och klimatrådgivningen som en oberoende rådgivning gentemot invånare och företag i arbetet för effektivare energianvändning och minskad klimatpåverkan. Rådgivningen måste utvecklas över tid med hänsyn till ändrade möjligheter och behov hos målgrupperna, tekniska lösningar, statliga och regionala ekonomiska stöd, lagar och regler på närliggande områden, som t.ex. energikartläggning och miljötillsyn.

Det är viktigt att Energimyndigheten tar ett större kontinuerligt ansvar för att utveckla energi- och klimatrådgivningens organisation, metoder, uppföljning och lärande. Positiva steg har tagits för att förtydliga energikontorens roll som regional stödstruktur och för att utveckla en enkel uppföljning av rådgivningens aktiviteter och resultat.

Det centrala stödet behöver dock utvecklas vidare genom kunskaps- och metodstöd, nationella insatsprojekt, kopplingen till Konsumentverkets nya satsning Hallå konsument etc. Kopplingen till medel i regionalfonder och liknade behöver utvecklas liksom till miljötillsynen, där Energimyndigheten har en viktig roll som tillsynsvägledande myndighet. Det är även önskvärt att tydligare krav ställs på rådgivningen och kriterierna för stödet, så att möjligheter och förväntningar tydliggörs.

Det är rimligt att rådgivningens uttalade inriktning på transporter ändras om sådan rådgivning inte har fungerat effektivt. Däremot bör inte regelverket utformas så att insatser kring transporter helt utesluts, eftersom det kan vara ändamålsenligt i vissa sammanhang, t.ex. kring interna transporter i samband med företagsbesök, kampanjer och tävlingar kring alternativ till bilresande, eller de riktade insatser tillsammans med aktörer som har rådighet över frågorna som Energimyndigheten nämner.

En inriktning mot prioriterade målgrupper kan ge ett effektivare arbete om det baseras på erfarenheter om möjligheter och behov och på gemensamma insatser. Den bör dock inte ha formen av en styrning som försvårar egna lokala prioriteringar utifrån lokala förutsättningar och möjligheter. Om resurstilldelningen mellan åren kan styras om, annat än mer marginellt till särskilda satsningar, så minskar även förutsättningarna att behålla kompetent personal i kommunerna. SKL avstyrker därför att Energimyndigheten ska ges rätt att styra resurserna genom föreskrifter och ansökningsutlysningar för något år i taget. Den mer proportionella fördelningen mot de prioriterade målgrupperna (framför allt villahushåll, Bostadsrättsföreningar och Små och medelstora företag inklusive fastighetsägare) skulle i praktiken drastiskt sänka stödet till små kommuner, vilket inverkar negativt på spridningen över landet.

SKL avstyrker det föreslagna kravet på mindre kommuner att samordna sin rådgivning så den omfattar minst 18 000 invånare, i syfte att säkra kvaliteten. Ett sådant krav tar inte hänsyn till olika förutsättningar för samverkan och egen verksamhet i små kommuner, t.ex. vilka andra uppgifter den anställda kan ha i kommunens verksamhet. Det kan slå hårt mot de mindre kommunerna som upparbetat arbetssätt i den egna kommunen eller i samordning med annan mindre kommun, vilka tillsammans inte omfattar 18000 invånare. Det skapar större osäkerhet för tjänsterna. Kvaliteten borde kunna upprätthållas genom en skicklig rådgivare med bra stöd i den egna organisationen. Samordning bör utvecklas och vila på frivillig grund.

Enligt den föreslagna förordningstexten ska energirådgivare delta i de utbildningar som myndigheten anordnar. Ett sådant krav måste dock ta hänsyn till rådgivarnas förkunskaper och behov av utbildningen och att denna är relevant och kvalitetssäkrad.

Sveriges Kommuner och Landsting

Lena Micko
Ordförande